

Posudek oponenta habilitační práce

Habilitant (autor práce): JUDr. Peter Lukáčka, PhD.

obor: 3.4.10 Obchodní a finanční právo

Název a rozsah práce:

Kategória zodpovednosti a zodpovedné podnikanie v právnom prostredí Slovenskej republiky

**v kontexte výkonu funkcie štatutárneho orgánu spoločnosti
s ručením obmezeným, 120 s.**

Pracoviště uchazeče: Katedra obchodního a hospodářského práva

Fakulta: Právnická fakulta (PrF)

Vysoká škola: Univerzita Komenského v Bratislavě (UK)

Adresa pracoviště: Šafárikovo nám. 6 , 810 00 Bratislava

Oponent: prof. JUDr. Karel Marek, CSc.

Pracoviště oponenta: Katedra občanského a pracovního práva

Fakulta: Fakulta právních a správních studií

Vysoká škola: Vysoká škola finanční a správní

Adresa pracoviště: Estonská 500, 101 00 Praha 10

Poštovní doručovací adresa
opponenta: Fibichova 30, 679 04 Adamov II , ČR

I.

Úvodem

Obdržel jsem dopisem pana děkana a předsedy Vědecké rady PrF UK doc.JUDr. Eduarda Burdy, Ph.D. žádost o vypracování oponentského posudku pro habilitační řízení JUDr.Petera Lukáčka, PhD.

Funkci oponenta přijímám a předkládám vyžádaný posudek.

II.

Východisko

Pro habilitační řízení jsou určena : „Kritéria Právnické fakulty UK na vyhodnotenie splnenia podmienok získania vedecko-pedagogického titulu docent a kritéria splnenia podmienok získania vedecko-pedagogického titulu profesor“, účinná od 12.4.2016, která přitom vychází ze zák. č. 139/2002 Z.z., v úplném znění .

Tato kritéria jsem měl v době zpracování posudku k dispozici a rovněž jsem měl k dispozici hodnocení podle těchto kritérií.

Podle těchto dokladů mohu říci, že habilitant daná kritéria splňuje.

III.

K aktuálnosti tématu předložené práce

Zkoumání otázek zvoleného tématu práce Kategória zodpovednosti a zodpovedné podnikanie v právnom prostredí Slovenskej republiky v uvedeném kontextu je nesporně aktuální. Ke zpracování došlo v rámci řešení projektu APVV-16-0553.

Je třeba řešit problematiku teoretickou, ale i to, zda je právní úprava dostačující a zda pomohla řešit situace, které praxe přináší a přinášet bude a zda je možné očekávat nárůst důvěry podnikatelů v reálné a rychlé vymožitelnosti práva. Tomu odpovídá i struktura předloženého - posuzovaného díla.

Autor člení svoje dílo (kromě úvodní a závěrečné partie) na část nazvanou Vývoj zodpovednosti a právnej zodpovednosti. Návazně nadepsal druhou část Zodpovedné podnikanie a třetí Vybrané aspekty zodpovednosti konateľa spoločnosti s ručením omezeným.

Toto člení lze považovat za odpovídající tématu.

IV.

Teoreticko - metodologická východiska

V rámci výzkumu autor zvolil - jako metodologické postupy a výchozí metody s jejich využitím - především analytickou, syntetickou a induktivní metodu k náhledu na aktuální problémy, k provádění analýzy pojmů a institutů se zaměřením na rámec zákonné úpravy nebo jeho prvků. Získané poznatky syntetizuje.

Používá též historickou metodu jako nezbytnou součást všech těchto metod a používá též metodu logickou a gramatický i autentický výklad.

Ve srovnání s úpravami v jiných zemích (vč. Česka) používá pak metodu komparativní.

V.

K obsahovým otázkám

Vzhledem k rozsahu díla se není možno věnovat všem zajímavým otázkám. Můžeme však sledovat hypotézy a cíle práce.

Před zahájením zkoumání dané problematiky stanovil habilitant pracovní hypotézy:

- Základné vnímanie, resp. vymedzenie pojmu „zodpovednosť“ je v pravnej vede jasné a ide o významovo ustálený pojem.
- Koncept spoločensky vymedzeného podnikania má svoju opodstatnenosť a je žiaduce ho reglementovať aj v právnom priadku Slovenskej republiky.
- Z pohľadu efektivity právnej regulácie zodpovednosti za riadne podnikanie vo vzťahu ku konateľom a iným osobám, ktoré majú rozhodujúci vplyv na riadne fungovanie obchodnej spoločnosti, došlo v ostatnom období k takým zmenám, ktoré zakladajú odovodnený predpoklad, že je možné do budúcnosti očakávať nárast dovery podnikateľov v oblasti reálnej a rýchlej vymožitelnosti ich nárokov.

Autor v práci argumentuje a v závěrech shrnuje zjištění k daným hypotézám.

Co se týká stanovené první hypotézy, je formulován závěr, že pojem „zodpovednosť“ je v právní vědě „jasný a jde o významově ustálený pojem“.

Před tímto hodnocením provádí autor rozbor přísl. pasáží prací řady autorů, a to mj. I.Pelikánové, V.Knappa, M.Knappové, J.Macura a Š.Lubyho. Prokazuje, že danou problematiku, se znalostí pojednání citovaných autorů, ovládá. Přitom dokumentuje, že zákonodárce používá dané pojmy různorodě (viz s.28 a násl.) a přitom jim adresáti konkrétních právních ustanovení rozumí. Autor si přitom všimá, že český občanský zákoník preferuje tézi, že „ subjekt odpovídá za řádné plnění“ .

I druhá hypotéza se autorovi potvrdila. Požadavek na udržitelný rozvoj a ochranu životního prostředí považuje předkladatel díla za nevyhnutelnost, která by měla být podporována všemi prostředky.

V podnikatelském prostředí nemůže jít jen o dosahování zisku, ale jde i o to, aby se vytvářely hodnoty příznivě ovlivňující život lidí i lidské společnosti. Kladně lze přitom hodnotit, že na toto téma již autor i dříve publikoval. Vychází i ze široké znalosti prací jiných autorů a zahraničních úprav (mj. ve Velké Británii , v Číně, Indii).

Ve své práci se tvůrce orientuje též na nové slovenské úpravy uplatňování odpovědnosti vůči jednatelům (s. 67 a násl.). Upozorňuje , že jsou rozšiřovány sankční mechanismy vůči těmto osobám a uvádí provedené změny. Vhodně navazuje na práce M.Mamojky , ml., M.Kubince, J.Ďuračinské, K.Csacha a M.Ďurici.

Ke třetí hypotéze pak autor mj. uvádí, že je vhodné provést de lege ferenda určité změny, které by přispěly ke včasnému podání návrhu na vyhlášení konkurzu, a to nejen prostřednictvím zvyšování sankcí za neplnění této povinnosti, ale směřujících spíše ke stanovení jednoznačnějších , objektivně měřitelných kritérií, které by na jedné straně byly „férové“ ve vztahu k podnikatelům a na druhé straně byly skutečně objektivně měřitelné a nepřipouštějící subjektivní hodnocení, které podle mínění autora představují v současnosti hlavní příčinu aktuálního stavu v dané oblasti.

K této tématice se pak může autor vrátit v rámci obhajoby práce.

Ke zlepšení situace pak podle mého názoru může přispět i rychlé projednávání a rozhodování sporů obecně, a to i v rozhodčím řízení (v ČR zejména u RS při HK ČR a AK ČR).

Rozhodčí řízení se totiž stalo vyhledávanou alternativou k řízení před obecnými soudy. Strany

sporů se na rozhodčí soudy obracejí i opakovaně a nejčastěji oceňují rychlost projednání, volbu jazyka řízení, profesionální administraci sporu, možnost výběru rozhodců podle potřeb každého sporu a bezproblémovou vymahatelnost rozhodčího nálezu v signatářských zemích Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z roku 1958. Existují však i některé překážky, které mohou bránit efektivitě v rozhodčím řízení: zejména nedostatečná pozornost při výběru rozhodců, zbytečná, obsáhlá a komplikovaná podání, předkládání dalších a dalších procesních návrhů a zneužívání podání ke zrušení rozhodčího nálezu soudem.

Pro rozhodčí řízení se jeví klíčové zvolení vhodného rozhodce (rozhodců). Důležité je též již v průběhu obchodního případu jeho pečlivé dokumentování a v průběhu rozhodčího řízení pečlivé provedení dokazování. Pokud nedoloží strana sporu svoje tvrzení řádnými důkazy, nemůže být rozhodnuto v její prospěch.

VI.

Závěrem

Posuzované dílo syntetizuje získané poznatky a je pro právní vědu přínosné; vychází z širokého okruhu slovenské i zahraniční literatury.

Předpokládám, že práce bude úspěšně obhájena a po úspěšné obhajobě doporučuji uchazeči udělit hodnost docenta.

Celé habilitantovo předložené dílo provádí podložený a o praktické poznatky opřený kvalifikovaný spis, který zásadně rozpracovává habilitantem stanovené hypotézy a naplňuje jím stanovené cíle. Po mém soudu odpovídá předepsané úrovni pro habilitace.

V Praze, 27. srpen 2018

prof. JUDr. Karel Marek, CSc.
oponent